

Oude Abdij Kortenberg

lente 2017

Nieuwsbrief

Editoriaal

Programma

Achtergrond

Nieuwsjes

EDITORIAAL

De aarde spreekt stilte.

De aarde spreekt in het voorjaar en zwijgt in de winter. Met de lente begint het spreken opnieuw. De aarde spreekt de stilte. Het groeien van de bomen, het openbarsten van de knoppen, het ontluiken van de bloemen, het vergroenen van de bomen, het ademen van planten,... het is niet te horen. Het spreken van de aarde is niet met onze oren te horen. Dat ligt een beetje aan onze oren zelf. Daar zitten vaak te veel onbelangrijke dingen in. Maar zonder die ballast, zouden we het ook niet horen. Het spreken van de aarde is te voelen in ons lijf. In ons groeien, ontluiken, vergroenen en ademen. We horen met andere lichaamsdelen naar de stilte van de aarde. Met voeten in de aarde, met de rug tegen een boom, met de buik in het gras, met de handen in de grond, met de vingers in het zand. Ook met de kop in 't zand. Dat laatste is minder dom dan de struisvogel zou doen vermoeden. Even andere horizonten laten binnenkomen, even gegrond raken kan wel wat wijze raad opleveren. Zoals ook het schrijven met de vingers in het zand dat doet. Het is een bijbels beeld dat het stenigen van een vrouw verhinderde. In chaotische tijden naar de aarde buigen en in het zand schrijven opent een niet -oordeelende ruimte. Toen Jezus zelf aan de chaos van het kruis hing, werd er niet en door niemand in het zand geschreven. Alleen de aarde liet een diepe zucht: Zijn dat nu mensen?

(Dirk)

PROGRAMMA

POORTMAANDAGEN (ELKE MAANDAG)

Er is een tijd en een plaats voor alles. Er is ook een tijd om in het leven ruimte (tijd en plaats) uit te sparen zodat het meelopen in de waan van de dag kan stoppen. Zo kan men de focus bewaren op de eigen kern of thuiskomen in de ziel. Alleen is dat moeilijk, we doen dat dan ook samen. Elke maandag is zo'n poortkans om de verbinding met de Werkelijkheid onder en in en achter alle dingen te voelen. We laten ons op die dag leiden door de psalmen. Psalmen zijn biddende poëzie met uitgelezen poortkansen. Ze vormen het centrale gebeuren van elke poortmaandag.

9.30u.- 17u. Prijs: 12€ broodmaaltijd inbegrepen

WANDELEN OP HET RITME VAN DE NATUUR: 18 JUNI

Vier maal op weg gaan in het ritme van de natuur, 4 seizoenen telkens hetzelfde en telkens anders. We stappen 4x dezelfde wandeling (5 à 6 km). We komen samen om half 10 drinken een koffieke of theeke en vertrekken om 10u. We eindigen telkens in de kapel met een stille meditatie als afronding.

Uur: 09.30u.- 12u. De prijs van een koffie. Einde: ten laatste om 12u.

DE ORA ET LABORA-WEEK: 10/07- 14/07

Een week vertoeven in een heilzame wisselwerking van bidden en werken. En dit voldoende lang om het **helende, onthaastende van de afgemeten en afwisselende momenten**, te laten inwerken. Per dag zijn er drie gebedsmomenten en twee werktijden. De avond is vrij. Het is de bedoeling dat beide facetten (werken en bidden) evenwichtig uitgebouwd zijn en dat men daaraan deelneemt. Het is niet de bedoeling dat men alleen zou werken of alleen zou bidden. Deelnemen kan na een intakegesprek. Het is ook het best dat men heel de week meedoet of toch minstens drie aaneensluitende dagen.

Prijs: 50€ voor de week; 10 € voor 1 dag (deelname in onkosten voor verblijf in volpension)

Begeleiding: Dirk Snackaert. Inschrijven ten laatste 2 weken op voorhand

ACHTERGROND.

VERKENNINGEN VAN ABDIJ ZIJN VANDAAG (6). KAIROS-TIJD.

Wie bewust wil bezig zijn met god, met zijn verlangen om heel en één te worden, moet daar tijd voor maken. Er gebeuren op een dag zoveel belangrijke en schijnbaar onbelangrijke dingen. Zonder momenten van stilvallen en terugkijken vanuit de vraag wat heeft God mij in de voorbije gebeurtenissen willen duidelijk maken, gaat veel verloren. Willem van Saint Thierry (uit Luik en uit de 12de eeuw) zei toen al: "Het gaat erom dat iets van de voorbije belevenissen in het bewustzijn beklijft, dat men alle dagen iets in de schatkamer van zijn hart verzamelt. Ook op bepaalde uren moeten wij ons voor God plaatsen als van aangezicht tot aangezicht en onze harten peilen in het licht van zijn gelaat, in onszelf berouw en smart over onszelf vinden en de naam van de Heer aanroepen door onze geest te wrijven totdat hij opvlamt door steeds terug te keren naar de herinnering aan de overvloed van de zoetheid van de Heer, totdat Hijzelf onze harten met zoetheid vult." (Willem van Saint Thierry)

Momenten om de geest te wrijven zoals Willem Van Saint Thierry schrijft doen we vandaag van 'zelf': het zelf is het beginsel dat wrijft. De westerse cultuur wordt bepaald door het spirituele beginsel *causa sui*, dat wil zeggen: door het beginsel dat de mens definieert als zelfverwerkelijking. Deze grondnotie die de westerse mens niet alleen bepaalt in zijn opvattingen over opvoeding (zelfontplooiing) arbeid (zelfregulering), moraliteit (zelfbepaling) enzovoort, bepaalt ook het spiritualiteitsontwerp: zelfheiliging. Binnen zo'n tijdgeest zal mystiek die verbonden is met negatieve aspecten (zelfverlies, nietiging, onthechting,...) noodzakelijk als een onbegrepen verschijnsel worden gemarginaliseerd.

Kort

Niet langer dan
een ademtocht,
lang is dat niet,
kijk maar,
ik deed het weer,
zo lang al hou ik van je,
en dan niet zomaar even,
nee,
de hele tijd als nu,
en nu,
en verder nog,
denk ik,
mijn hele leven.

Moeyaert Bart in 'verzamel de liefde'

Het wrijven van de geest trekt de mens in een spirituele tijd. Daar komt de tijd als uitwendige maat van gebeurtenissen in hun verloop nauwelijks voor. Tijd in de zin van chronos en de chronometer speelt daar geen rol. Tijd wordt er veeleer ervaren vanuit datgene wat er in de tijd gebeurt. Tijd staat er voor het juiste moment, voor wat er nu gevraagd wordt of te gebeuren staat. Tijd is daar kans, opening, beslissend moment. Dat geldt zelfs voor de seizoenen, voor zaaitijd en oogsttijd, in het bijzonder voor de rusttijd, zowel van het land als van de mens.

Voor een monnik betekent dit een bereidheid aanleren om telkens opnieuw te beginnen. In navolging van Benedictus vertaalt W. Derkse in zijn 'Levensregel voor beginners' dit steeds opnieuw beginnen voor mensen van vandaag.

"Een monnik blijft permanent leerling, beginner, aandachtig luisteraar naar wat elke nieuwe situatie van hem vraagt.

Zoals voor een authentiek leven als jachtluipaard een aantal vitale voorwaarden en functies is vast te stellen (hoge snelheid ontwikkelen, niet bang wegsprinten als je een antilope ziet, ...) zo kun je ook voor een authentiek menselijk leven enkele voor iedereen geldende vitale en spirituele voorwaarden en functies noemen. Heel puntig is dat gedaan door de Canadese filosoof Bernard Lonergan, die voor authentiek menselijk leven vijf 'transcendentale imperatieven' formuleerde. Men moet overigens niet schrikken van deze termen: ze heten 'transcendentiaal' omdat ze voor iedereen, overal en altijd gelden, en ze heten 'imperatieven' omdat we eraan moeten werken. Het zijn opdrachten.

- be attentive! Let op, wees erbij, luister aandachtig naar wat zich aandient en niet alleen naar wat je uitkomt. Beluister wat de situatie en de ander van je vraagt.
- be intelligent! Probeer het resultaat van je opletten te lezen, breng er orde en structuur in aan, probeer het te snappen.
- be reasonable! Wees verstandig. Weeg de producten van je begrip af, probeer tot een goed oordeel te komen. Verstandig is trouwens iets anders dan intelligent zijn.
- be responsible! Wees verantwoordelijk, besef de gradaties in morele kwaliteit van je denken en handelen en wees daarop aanspreekbaar, geef daadwerkelijk antwoord op wat de situatie en de ander van je vraagt.
- be in love! Leg je hart ergens in, geef je jawoord, wees betrokken en enthousiast probeer van harte respons te geven, wees toegewijd.

Deze vijf functies lopen gelijk op, niet na of naast elkaar, bij het goed repareren van een lekke fietsband, bij het fraai oplossen van een wiskunde probleem, bij een aangenaam vriendengesprek, tijdens een vergadering,..."

In de spirituele tijd kan alles telkens opnieuw beginnen. Dat ontslaat ons evenwel niet om aandachtig en wijs en met liefde de kairos van de tijd te benutten.

NIEUWSJES:

- Het is het vijfde jaar al dat we in de lente met ons terras starten. En we zijn goed begonnen met heel veel goed weer en een content weerzien van vele mensen. De weg naar ons slow food terras is weer opengelopen. Op de menukaart staat: " Ons terras baadt in dezelfde sfeer als het grotere geheel van de oude abdij: een tedere uitnodiging om vanuit de eigen kracht te leven en juist zo verbonden met alles wat ademt en leeft. Zo willen we een 'slow-food terras zijn met aandacht voor gewone kost en gebruiken we oorspronkelijke gewassen die met liefde zijn klaargemaakt."
- Tijdens de zomer worden van het hoofdgebouw alle dakgoten vervangen. Langs de voorkant zal dat met hoogtewerkers kunnen. Langs de achterzijde met stellingen. Het terras zal van deze werken niet veel hinder ondervinden.
- De karterzaal is door Georges opnieuw in zijn oorspronkelijke blauw-grijze tint hersteld. Prachtig resultaat waardoor het afgeleefde gevoel in de karterzaal weg is en we weer in een mooi hersteld kader kunnen vergaderen en feesten.
- Erfgoed heeft een aantal kunstwerken in en van OAK in kaart gebracht. De meesten staan in de karterzaal en zijn daar te bewonderen. Het beeld in de karterzaal, waarvan velen zich afvroegen wat het juist voorstelde, is opgehelderd. Het is een gesneden eikenhouten beeld uit het midden van de 18de eeuw en stelt de kerk voor met koorkap en pauselijke staf. De draak onderaan is de ketterij die door de kerk wordt verslagen.
- Uit Alvinenberg (Leuven) komt Joeri als vrijwilliger elke dinsdag Lucas mee helpen. Ook Peter (bewoner van één van de studio's en huisfotograaf) helpt Lucas bij tal van tuinkarweien.
- De oude abdij, zoals alle oude gebouwen, moeten zich beschermen tegen ongedierte. In die zin is al jaren een contract afgesloten met rentokil. Deze mensen zetten muizenvallen en controleren op zeer regelmatige basis de populatie ongedierte. Van hen weten we dat er waarschijnlijk vleermuizen in het hoofdgebouw wonen. Dat is nieuw want twee jaar geleden is gans de abdij afgezocht naar sporen van aanwezigheid van vleermuizen.
- Als alles normaal verloopt en het onkruid niet de overhand krijgt zou onze binnentuin een zomerlang wit moeten kleuren. Er werden alleen planten aangeplant met witte bloemen, volgens Peter en Lucas. Op dit moment kleurt alles groen en blauw en moet het wit nog komen.
- De rupsen van de buxusmot zijn ook in de oude abdij gespot. En we hebben nogal wat buxus staan: 4 planten in mooie potten aan de trappen van het terras, in de bloempotten van de balustrade, achteraan de studio's en heel de lange buxushaag vlak voor sjaloom. In onze ogen zijn het eerder ongenode gasten; in hun ogen de enige kans om te overleven. Wie zijn wij dan om deze kans niet te geven?